

Sommaren bär oss
på sin rygg
genom en lång varm
dyning av dagar

Här ligger vi
och gräddas långsamt
till en brunare nyans
av oss själva

Låter allt
som kan glömmas
bli bortglömt
och resten vara
för tillfället avstängt

De letar alla sysslor
som inte kan göras på rygg
Reser ingenstans
än inåt

Flyter ut i värme
drar ur kontakten till
vardagen
Närmar oss högsommaren
och oss själva

I det gröna ljuset går jag
Det stilla gröna mörkret
bor här
En tystnad utan färger
finns här
och en väg som inte syns

I det gröna ljuset står jag
så stilla som en tanke sjunger
gröna toner som är

gröna hjärtslag
gröna tassar, gröna jag

I den gröna mossan går jag
en stråle ur det gröna ljuset
når mig
Jag fångas in av gröna tankar
-bilder
Också skuggan byter färg

I trädens skugga
bor de som viskar
Deras röster stiger
som grå rök
Inte ett ord når ut
och ändå formuleras allt

I skuggans innersta kärna
bor de som aldrig får synas
man kan känna deras närhet

När en grå hand
trevar mot ljuset
stiger det osagda fram
även i mig

Solen tvättar:
en gräsmatta
ligger utbredd till tork

På tvättlinan:
daggdroppar i motljus,
klarglänsande möjligheter,
några nysköljda spindelnät
och en ny dag

Dikter av Maria Grön, som ett tiotal år runt 2010 bodde i Poetahuset i Bjälkhult.

Stilla spirar det
som nyss var jordtäckt

Spröda strån som fyllts av
livsmod

Gamla hjärtan blir som nya

Ruttna stockar börja leva

Solen håller oss i famnen
bär oss fram till
sommarens tröskel
